

րելն, մեր կիւելն և աղջիկներն կօկող են թեան և խառնուածոյ խնդիր է։ Բայս ալիտի լինին ասաց։ և քիչ մը աւելի այս արգարանալի համոզումն ունեած պատճին գործոց այժմեան ընթացկալի ցնցման պէտք ունի, և օթափեցուցիչ գերն կատարելու արտաքուստ եկած մի ոյժն աւելի նակ է։ ո Մասիս և ո Արեւելեան Ս

Առյ եղանակաւ խօսքերն և միտքերն լրջամիտ օրագիրներն անձնական խեղաթիւրելով ասպարէզ գալն ի՞նչ անուամբ կը յորջորջուի՝ հարկ չէ կրկնել ասու Այս մասնաւոր աղարագայիս մեջ՝ ուրախ եմք որ այդ խարդախ և նենդաւոր խմբագիրն իւր արժանի հարուածն ընդունեց հրապարակաւ։ Կը յուսամք որ այսուհետեւ առ մի խրատ կը լինի նորա շաւզին հետեւելու փափաք ունեցողներուն, և մեր զրագէտներէն շատերն այլ ևս շեն վարանիր լրագրական միջոցով աղզին հետ յարաբերութեան մանելու, վասն զի այսուհետեւ ոչ մի անպարկեշտ և կոպիտ մարդ պիտի յանդզնի, կարծեմք, անարզելու իւրեանց անձնաւորութիւնն, միշտ անպատճիւմնալու ակնկալութեամբ։

Լրջամիտ օրագիրներն անձնական զիտեն թէ մեղմօրէն և համեստոց յայտնուած կարծիքներն մեր տղզի մի աստիճան միայն աղզեցութիւն հարկ է խօսիլ նորա հետ՝ ի՞նչպէս և փոքր ի՞նչ ինքնահանան մանուկ առանց շրջասացութեանց, առանց ակնածութեանց։ Պ. + Նիկողոսեան „Մասիսի“ թէ՝ „Մանզումիի Եփքեան թէ՝ „Հայրենիքի“ մեջ զրած յօդ շարքն լսելի և աղդու ընելու ամեկութիւններն ունի, և տարակոյս որ զայնս գետահատելով լուրջ անձիւի զբաղին այդ յարուցուած խնդրուիր նոքա աւարտին։ Մինչեւ հիմա լրագիր դանուեցաւ Ա. Պոլոսյ մեջ, ու

Եթէ Պ. Գ. Նիկողոսեանի դրածներն առ-
կաւին մի դասն տպաւորութիւն թողած
են նոցա վերայ որք անձամբ չեն ընթեր-
ցած նորա հատուածներն, կը յուսամք որ
այդ տպաւորութիւնն ես կը ջնջուի եթէ
զայնս ճշգելու նպատակու զրուած ներկայ
տողերուս մի տեղ շնորհէք ձեր ազգօդուտ
լրագրին էջերուն մեջ:

Այս առթիւ ներացէք որ որ դրազուշ գոյլու և օտար լրազրիք առանց բա թեան, և վասահամբաւեցին միաձա բարուա ոչխարն որ ամբողջ հօնն ա սորեւ կ'ուղէ»:

*) Խնդիր է զիանալ թէ Ուրմանի
թէ խմբագրութիւնը կարող է իմանալ
նել շայերէն քիչ շատ զարգարուն պր

*) Ճշդիւ նոյն լընթացքը բռնեց այդ ճիղվի-
թական իւերթը Պ. Վ. Նիկողասեանը այն չող-
ուածոց նկատմամբ ալ, որք Մատիսի մէջ ճրա-
տարակեցան:

առնթեամբ չը վերցրի իրու օրինակ մի այլ եւ-
րօպական ազգ աւելի կը թված. աւելի զարդա-
ցած մտաւորապէս և ապահոված նիւթականա-
պէս, աւելի կաղմակերպված, որ ընթերցողը
չասէ, թէ ես չափազանցութիւն եմ անում (մտա-
րերենք յունաց Քիոս կղզու պատահմանքը և
նրան հասցրած օգնութիւնը), բերում եմ այնպի-
սի օրինակ, որուն հետ մեզ բազգաղել կարելի
է. բայց այսուղ ես կարող են ինձ ասել, թէ
հրեան կարող է միլլիոններ ժողովել հարկաւոր
եղած միջոցին, որովհետեւ ամեն երկրի մէջ դրա-
մը հրեայի ձեռքումն է, նա դրամի աստուածն է,
ձշմարիս է, այդ ես ևս կը խոստովանիեմ, բայց
խօսքը դրամի վրա չէ, նրա ժողոված միլլիոնների
վրա չէ, այլ այն զգացմունքի, այն սիրոյ վրա,
որը նա զգում է դէպի իր աղջակիցը, դէպի
իր եղբայրը՝ Ա՞նչու այդ սերը, այդ զգացմուն-
քը չունենայ հայը դէպի հայը, կամ թէ ինչու
պահանջենք, որ այդ զգացմունքը ունենայ
է. Կօլսի հայը, իսկ Ռուսարնակ հայը ազատ
լինի նօրանից Արկուսէն մէկը, կամ ընդունենք՝
թէ թիւրքաց Հայաստանը շատ գեղեցիկ զրա-
թեան մէջ է, նրա վիճակը բարութիւն է, բր-
նակիչները մեծ բարօրութիւն կը վայելեն, ոչ
մի բանի կարօտութիւն չունեն և նրանց օգնե-
լու պարուք չը կայ ոչ մէկու վրա, կամ թէ նա
վատ վիճակի մէջ է, օգնութեան կարօտ է և
այն ժամանակ օգնենքս ամենքս միասին առանց
խորութեան՝ թէ սա պօլսեցի է, միւսը պար-
կաստանցի և երրորդը ուստատանցի»

յանկարծակի» («Մշակ» № 86): Այս
այնպիսի ճշմարտութիւններ են, որոնց
լողիկայի դէմ կը վինէր և որպէս զի ա-
մարտութիւնները չը մնային իրրի լոկ լ-
այլ իրազործվելին՝ «Մշակը» ցոյց է առլ-
ովէս և այն եղանակները, որոնց միջոցաւ
պէտք է իրազործվեն. զրա համար
Պօլսի հայ հասարակութիւնը բաժանու-
որոշ դասակարգերի և ամեն մէկի վրա
նրա պարտքը («Մշակ» № 85): Խնդրելու
պատիս յօդուածազրի ներազամտութիւ-
թոյլ կը տամ ինձ վոքր ինչ ընդարձա-
վերջին հարցը և ասել թէ՝ այդ պար-
թիւնները կը վերաբերին ոչ թէ միայն
սի հայերին, այլ բոլոր հայերին, ուրիմ-
ուստարնակ հայերիս, որովհետեւ ինչպէ-
ասացի՞ հայը մէկ է. և ահա այս տես-
նայելով, տեսնենք՝ ունենք արդեօք մեն-
սաբնակ հայերս այն զիսաւոր չորս զ-
գերը, որոնց մասին կը խօսի «Մշակը»:
տասխանեմ հաստատապէս. այս, ունենք
այդ չորս զասակարգերը, որոնք եթէ ոչ
գոնէ պակաս ոյժով չեն, քան թէ Կ-
Պօլսի մէջ: Բայց որպէս զի յօդուածու-
և սիրելի ընթերցազի ուշադրութիւնը
նեցնեմ, ես կը վերցնեմ միայն երկու
կարգ մեղնից և կը համեմատեմ նոյն տե-
հետ է. Պօլսում Առաջինը, այն աղքա-
լուսաւորված զասակարգն է, որ ապրո-
աշխատանքու և սարևածած է:

Եսկ թէ ինչ կերպով պետք է օգնել, այդ ճանապարհները, իմ կարծիքով, շատ զեղեցիկ կերպով ցոյց է տուել ազգօգուտ պատուական շշմառածքով ո բազկացած է ուսուցիչանաներից. Խմբագիլներից, բժիշտեխնիկներից և այլն. Այս անհամերժնութ շատ են քանի թէ Ա. Պօլտում, և

«Աշակը»:
Այս ցոյց տուած ճանապարհներն են «Հայրենիքի անտեսական դրութեան բարւոքնը, Երկրի արդիւնարերութեան բարձրացնելը, արհեօտանոցների հիմնելը, ընկերութեանց հաստատելը և Հայաստանի հետ նրանց անմիջական յարաբերակիւններն ունենալը, որոնք կարող են կատարվել փոքր առ փոքր, քայլ առ քայլ, և ոչ թէ մտաւորական ոյժը եթէ ոչ առաել բարձրամենայնիւ նուազ չէ իրանց Տաճեաստաբազագաքում բնակվող աղղակիցների մոկան ոյժէն. իսկ ինչ որ կը վերաբերի ազտաւէտ անդամներ լինելու եռանդին ու դայդ ես պահածո. ու նուազ չը պէտք է Ոյժմ նայենք թէ որանցից որը աւելի կերպով (ի հարկէ համեմատաբար) եաբ

Պ. Նիկողոսեան կատարելապէս բաւարա-
թէ լութիւն ստացած է ուրեմն Հասարա-
կութեան առաջ իւրեան դէմեղած ան-
պատկառ անարդահաց փոխարէն, վասն զի
այն լրագրի վարձակալն, Հակառակ իւր
անապարձ խրոխարանու թեանց, մերժեց
մուլ գատաբար նորա վեհանձն հրաւելն, որ Աւ-
որձով բոպական Հասկացողութեամբ, պատով վի-
ւաւորեալին Հանոխաբար բաւարարութիւն

Կը յուսամք որ այս հրապարակական
դասն տալէ վերջն, մեր ազնիւ արիւնակիցն
չետ, պիտի շարունակէ լրագրաց մէջ իւր տե-
սութիւններն, սրատրաստ մնալով վիճաբա-
թէ նիւ այն ամեն պատռաւոր և հմուտ ան-
ձանց հետ, որք լուրջ և փայելու կերպով
պիտին ազգային կենսական խնդիրներն լու-
ծելու զբաղիլ:

ANSWER

Սօֆիայից հաղորդում են, որ բօլղարական կառավարութիւնը վճռել է պաշտպանի այն պայմանները, որոնց գրել է իշխան Ալեքսանդր պատերազմական մինիստրին զբոծ նամակի մէջ և հազիւ թէ յուստի է, որ իշխանը կամաւորապէս որ և է զիշումն անէ։ Այժմեան առաջին մինիստրը կընդդիմագրի ամեն տեսակ համաձայնութեան, որ մի կերպ կարողանայ փոփոխել մի անդամ ընդունված նախագիծը։ Սկզբից իշխանը մտադիր էր աւելի ծանր պայմաններ դնել, բայց ոյդ մտադրութիւնը չիրազործվեցաւ։ Կառավարութիւնը հաւատացած է, որ ժողովրդական վճիռը նրա համար ձեռնուու կը լինի և հետզհետէ աւելի խիստ միջոցներ է դործադրում արմատական կուսակցութեան դէմ, այսինքն այն մարդկերանց դէմ, որոնք ընդդիմագրում են կառավարութեանը։ Պէտք է նկատել, որ

ված լինելով ընդդիմագրական կուսակցութեան հետ յարաբերութիւններ ունենալու մէջ, զրկվում են իրանց պաշտօններից։

ՆԱՄԱԿ ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆԻՑ

Բուշեր, 25 մարտի

Խմ ճանապարհորդութիւնը Պարսկաստանում առիթ առեց ինձ աւելի մօտից ծանօթանալի թէ որպիսի յաջողութեամբ տարածվում է բողոքականութիւնը ոչ միայն հայերի մէջ, այլ տեղային մահմետականների մէջ եւ։

Ապահանի մէջ զործում է միստեր Յուսու մրախօնարը, որը մի չափազանց եռանդու և աչխատասէր քարոզիչ է։ Արկար հալուծանքներից յետոյ հայ կաթոլիկ և հայ լուսաւորչական կղերի կողմից, նրան յաջողվեցաւ վերջապէս բանենել այդ քաղաքում երկու դպրոցներ, մինչ աղաների, միւսը օրիորդների համար։ Տղաների դպրոցը ունի 150 աշակերտ, բաղկացած է վեցասատնից, ուսուցանում են եօթն վարժապետներ։ Ուսանելի առարկաներն են՝ հայերէն, ան-

www.english-test.net

